

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 532/2020-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. decembra 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Csp 127/2018 a takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.
2. Žiadosti [REDAKOVANÉ] o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia sťažovateľa

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. decembra 2019 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená písomným podaním z 20. septembra 2020 (doručeným ústavnému súdu 23. septembra 2020), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Csp 127/2018 (ďalej aj „napadnuté konanie okresného súdu“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v rámci napadnutého konania vystupuje vo veci samej v procesnom postavení žalobcu proti žalovanej obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „žalovaná“), o zaplatenie sumy 1 123,50 € s príslušenstvom. Napadnuté konanie začalo na základe podanej žaloby sťažovateľa okresnému súdu doručenej 27. júna 2018. Na základe výzvy sťažovateľ podanú žalobu opravil a doplnil podaním doručeným 16. augusta 2018. Ďalej uviedol, že okresný súd následne 5 mesiacov nekonal a až po zmene zákonného sudcu vyzval 10. januára 2019 žalovanú na vyjadrenie sa k podanej žalobe, ktorá sa vyjadрила až podaním doručeným 15. marca 2019, teda v lehote dlhšej ako okresným súdom stanovených 15 dní. Zároveň dodal, že 31. januára 2019 doručil svoj návrh na vykonanie dôkazov. K priebehu napadnutého konania ďalej uviedol, že k už uvedenému vyjadreniu žalovanej doručil okresnému súdu svoje vyjadrenie 18. apríla 2019. Podľa sťažovateľa sa okresný súd následne opäť dopustil nečinnosti tým, že až 31. mája 2019 vyzval žalovanú v lehote siedmich dní na predloženie všetkých dohôd o uznaní dlhu, o úhrade pohľadávky a tiež splátkového kalendára uzatvoreného

so sťažovateľom vrátane uvedenia skutočností, na základe ktorých žalovaná nadobudla voči sťažovateľovi pohľadávky.

3. Sťažovateľ ďalej uviedol, že keďže okresný súd ani po roku od podania žaloby vo veci nerozhodol, zaslal okresnému súdu sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní, ktorá bola okresnému súdu doručená 8. júla 2019. Okresný súd mu odpovedal listom z 26. septembra 2019 a v tejto odpovedi uviedol, že 26. septembra 2019 bola pripustená zmena – rozšírenie žaloby a že v danej veci koná zákonný sudca v zmysle Civilného sporového poriadku. Podľa názoru sťažovateľa, pretože v napadnutom konaní ide o spor s ochranou slabšej strany – sťažovateľa, okresný súd mal vo veci rozhodnúť do pol roka od podania žaloby. V ďalšej časti sťažovateľ poukazoval na rôzne definície pojmu korupcia a tvrdí (bez akéhokoľvek bližšieho odôvodnenia, pozn.), že súdne prietahy v napadnutom konaní sú práve dôsledkom korupcie. Zároveň poukázal aj na viaceré predošlé ním podané ústavné sťažnosti vo veciach prietahov.

4. K priebehu napadnutého konania sťažovateľ ďalej uviedol, že na pojednávaní konanom 8. júla 2020 okresnému súdu predložil svoje podanie, ktorým označil ďalšie skutočnosti na potvrdenie svojich tvrdení. V tejto súvislosti zároveň nesúhlasil s postupom okresného súdu, ktorý ho na tomto pojednávaní napomenul, že podanie nepredložil v dostatočnom časovom predstihu a v potrebnom počte kópií, načo došlo k odročeniu pojednávania na 23. september 2020.

5. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ požadoval vydanie rozhodnutia, ktorým ústavný súd skonštatuje porušenie ním namietaných práv podľa ústavy a dohovoru, zároveň požiadal ústavný súd o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € (v doplnení ústavnej sťažnosti sťažovateľ upravil požadovanú výšku finančného zadosťučinenia na sumu 2 000 €), a to z dôvodu nečinnosti okresného súdu v napadnutom konaní a pre nedodržiavanie zákonných povinností a postupov zo strany okresného súdu. Súčasne si uplatnil aj náhradu trov konania, ktorú, ako uvádza, vyčíslil dodatočne právny zástupca, ktorý mu bude ustanovený.

6. Na záver sťažovateľ požiadal, aby mu ústavný súd ustanovil právneho zástupcu, pretože jeho nepriaznivá finančná situácia mu neumožňuje platiť za poskytovanie právnych služieb, pričom špecifikoval svoje majetkové pomery a predložil aj výpis zo svojho účtu.

II.

Vyjadrenie okresného súdu

7. Ústavný súd si v rámci prípravy predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti od okresného súdu vyžiadal súdny spis týkajúci sa napadnutého konania, prehľad procesných úkonov, ako aj vyjadrenie okresného súdu k samotnej ústavnej sťažnosti.

7.1 Okresný súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1 SprO 1390/2020 doručenom ústavnému súdu 16. novembra 2020 v podstatnom uviedol, že vec bola súčasnému zákonnému sudcovi pridelená 9. januára 2019 po tom, ako bola predchádzajúca zákonná sudkyňa preložená na iný súd a došlo k prerozdeleniu jej vecí. Po pridelení veci následne prebiehali úkony súvisiace s prípravou spisu na pojednávanie. Poukázal na to, že v predmetnej veci ide o viacero nárokov (bezdôvodné obohatenie, primerané finančné zadosťučinenie a o náhradu škody) a sťažovateľ ako žalobca viackrát rozširoval žalobu. Zároveň okresný súd uviedol, že napadnuté konanie je spotrebiteľskou vecou, pri ktorej okresný súd aj z úradnej povinnosti vykonáva potrebné dokazovanie, preto bol sťažovateľ ako žalobca predvolaný na informatívny výsluch, ktorý sa konal 21. júna 2019. Dodal, že až v rámci tohto výsluchu si vo veci konajúci zákonný sudca z množstva dokladov, ktoré mal sťažovateľ k dispozícii, sám vyseletoval zmluvu, od ktorej sťažovateľ odvodzoval svoje nároky. Okresný súd v tejto súvislosti poukázal na to, že práve z dôvodu nepredloženia listinných dôkazov sťažovateľom včas, resp. z dôvodu absencie potrebných skutkových tvrdení a súvisiaceho predloženia dôkazov, napadnuté konanie trvalo dlhšie ako by trvalo, ak by si sťažovateľ ako žalobca splnil všetky povinnosti pre podanie právne perfektnnej žaloby. Vzhľadom na to uviedol, že okresný súd postupoval v rámci napadnutého konania plynulo a v rámci svojich možností nariadil termín pojednávania podľa nápadu veci. Na záver dodal, že napadnuté konanie prebiehalo aj počas trvania prvej vlny pandémie COVID-19, pričom došlo k odročeniu len jedného termínu pojednávania.

7.2 Ústavný súd z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu okresného súdu zistil tieto podstatné skutočnosti o priebehu napadnutého konania:

- 27. júna 2018 bola okresnému súdu doručená žaloba sťažovateľa,
- 19. júla 2018 uznesenie okresného súdu č. k. 15 Csp 127/2018-24, ktorým okresný súd vyzval sťažovateľa na doplnenie žaloby,
- 16. augusta 2018 bolo okresnému súdu sťažovateľom doručené doplnenie žaloby,
- 9. januára 2019 pridelenie veci novému zákonnému sudcovi,
- 10. januára 2019 uznesenie okresného súdu č. k. 15 Csp 127/2018-36, ktorým okresný súd vyzval žalovanú na vyjadrenie sa k žalobe, zároveň si okresný súd od Spotrebiteľského rozhodcovského súdu v Košiciach vyžiadal spis č. EP 21864/09,
- 28. januára 2019 bola okresnému súdu doručená odpoveď Spotrebiteľského rozhodcovského súdu v Košiciach, že nedisponuje spisom č. EP 21864/09,
- 31. januára 2019 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na vykonanie dôkazov,
- 25. februára 2019 bolo okresnému súdu sťažovateľom doručené doplnenie k žalobe,
- 7. marca 2019 okresný súd žalovanej doručoval podania sťažovateľa k žalobe,
- 15. marca 2019 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovanej k žalobe,
- 22. marca 2019 uznesenie okresného súdu č. k. 15 Csp 127/2018-70, ktorým vyzval sťažovateľa na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovanej,
- 18. apríla 2019 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa k vyjadreniu žalovanej,
- 25. apríla 2019 uznesenie okresného súdu č. k. 15 Csp 127/2018-81, ktorým vyzval žalovanú na vyjadrenie sa k vyjadreniu sťažovateľa,
- 31. mája 2019 okresný súd predvolal sťažovateľa na informatívny výsluch, zároveň žalovanú vyzval na predloženie všetkých dohôd o uznaní dlhu a úhrade pohľadávky, ako aj splátkového kalendára,
- 5. júna 2019 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovanej k vyjadreniu sťažovateľa,
- 21. júna 2019 zápisnica okresného súdu o informatívnom výsluchu sťažovateľa,
- 26. júna 2019 uznesenie okresného súdu č. k. 15 Csp 127/2018-111, ktorým pripustil zmenu žaloby,

- 22. júla 2019 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa k vyjadreniu žalovanej,
- 3. októbra 2019 uznesenie okresného súdu č. k. 15 Csp 127/2018-125, ktorým pripustil zmenu žaloby,
- 12. marca 2020 bolo vydané predvolanie na ústne pojednávanie na 17. apríl 2020,
- 25. marca 2020 bolo vydané upovedomenie o odročení pojednávania na neurčito,
- 22. mája 2020 bolo vydané predvolanie na ústne pojednávanie na 8. júl 2020,
- 8. júla 2020 zápisnica okresného súdu o ústnom pojednávaní – pojednávanie odročené na 23. september 2020,
- 17. septembra 2020 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovanej,
- 23. septembra 2020 zápisnica okresného súdu o ústnom pojednávaní – pojednávanie odročené na 30. september 2020 na účel vyhlásenia rozhodnutia vo veci,
- 30. septembra 2020 zápisnica okresného súdu o ústnom pojednávaní – vyhlásený rozsudok okresného súdu č. k. 15 Csp 127/2018-197,
- 20. októbra 2020 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalovanej,
- 27. októbra 2020 uznesenie okresného súdu č. k. 15 Csp 127/2018-220, ktorým vyzval žalovanú na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie,
- 10. novembra 2020 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa.

III.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

8. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

9. V zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

11. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

11.1 Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37, c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom, d) ktorý je neprípustný, e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, f) ktorý je podaný oneskorene, g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

14. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo

na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (I. ÚS 329/2019).

IV.

Posúdenie vecí ústavným súdom

15. Podstata ústavnej sťažnosti sťažovateľa spočíva v namietanom porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní. K porušeniu sťažovateľom označených práv malo dôjsť v dôsledku nečinnosti okresného súdu v napadnutom konaní, pričom sťažovateľ tiež namietal celkovú dĺžku napadnutého konania s tvrdením, že keďže v napadnutom konaní ide o spor s ochranou slabšej strany, okresný súd mal vo veci rozhodnúť do pol roka od podania žaloby.

16. Na základe zistení ústavného súdu (ako vyplýva z predloženého spisového materiálu okresného súdu) napadnuté konanie bolo zavŕšené vydaním neprávoplatného rozhodnutia vo veci samej – rozsudku okresného súdu č. k. 15 Csp 127/2018-197 z 30. septembra 2020 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“). Napadnuté konanie nie je teda toho času právoplatne ukončené len z dôvodu, že proti rozsudku okresného súdu boli podané odvolania, a to ako zo strany žalovanej (odvolanie okresnému súdu doručené 20. októbra 2020), tak aj sťažovateľom (odvolanie okresnému súdu doručené 10. novembra 2020). Okresný súd v tomto štádiu napadnutého konania vykonáva úkony smerujúce k predloženiu veci druhoінстанčnému súdu na rozhodnutie o podaných odvolaniach.

17. Ústavný súd v prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietáhov, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej

neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 156/2019).

18. Zároveň z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov. Ústavný súd už viackrát vyslovil, že zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie uvedeného základného práva môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných priesťahoch (m. m. I. ÚS 103/2016).

19. Z už uvedeného prehľadu procesných úkonov vyplýva, že napadnuté konanie prebiehalo od doručenia žaloby okresnému súdu až do vydania neprávoplatného rozhodnutia vo veci samej – rozsudku okresného súdu súhrne dva roky a tri mesiace (ako bolo uvedené, toho času ešte nie je právoplatne ukončené, pozn.). Je možné konštatovať, že okresný súd v napadnutom konaní postupoval v zásade plynulo. V rámci priebehu napadnutého konania ústavný súd v postupe okresného súdu nevzhliadol žiadne tak závažné nedostatky spočívajúce v jeho nečinnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať opodstatnenosť sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti. Ústavný súd zároveň dáva do pozornosti, že každé súdne konanie je charakteristické svojou individuálnosťou a ani v prípadoch konaní, kde sa vyžaduje zvýšená pozornosť zo strany súdov, tieto nie je možné len jednoducho ohraničovať presne stanoveným „časovým rámcom na rozhodnutie“, ako sa o to snaží sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti. Na tomto mieste ústavný súd tiež uvádza, že v okolnostiach danej veci je potrebné prihliadnuť aj na tú skutočnosť, že to bol práve sťažovateľ, ktorý opakovane dopĺňal ním podanú žalobu, ktorá navyše ani pri jej podaní evidentne nebola tzv. „perfektnou žalobou“, na čo musel okresný súd primerane reagovať, a to taktiež prispelo k celkovej dĺžke napadnutého konania. Z prehľadu procesných úkonov je zrejmé, že zo strany okresného súdu došlo dvakrát k pripusteniu zmeny žaloby. Z tohto uhla pohľadu bolo preto potrebné nazerať aj na postup okresného

súdu v rámci napadnutého konania, a preto nie je možné konštatovať jeho pochybenie majúce za následok porušenie práv sťažovateľa.

20. Ústavný súd vzhľadom na uvedené východiská námietky sťažovateľa smerujúce proti nečinnosti okresného súdu v napadnutom konaní, ako aj proti celkovej dĺžke napadnutého konania nevyhodnotil ako natoľko relevantné, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru o nečinnosti okresného súdu v takej ústavne relevantnej intenzite, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľom označených práv.

21. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd posúdil ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, a preto ju odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde (bod 1 výroku).

V.

Žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu

22. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

23. Pokiaľ ide o žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd zdôrazňuje, že na vyhovenie takejto žiadosti musia byť kumulatívne splnené tri podmienky, resp. predpoklady: (i) žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu, (ii) majetkové pomery odôvodňujúce takúto žiadosť a to, že (iii) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Pokiaľ ide o podmienku vyžadujúcu, aby nešlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, táto je splnená vtedy, ak je okrem iného daná právomoc ústavného súdu na jej prerokovanie, ústavná sťažnosť nie je oneskorená ani zjavne neopodstatnená.

24. Ak teda ústavný súd po posúdení ústavnej sťažnosti zistí, že v danom prípade nie je daná jeho právomoc na jej prerokovanie, ústavná sťažnosť je oneskorená, neprípustná

alebo zjavne neopodstatnená, znamená to, že ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, a teda to znamená, že nie je splnený jeden z predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, v dôsledku čoho nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom vyhovieť.

25. Vzhľadom na to, že ústavný súd v danom prípade dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť v celom rozsahu z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti, nebolo možné vyhovieť ani žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pretože by išlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (obdobne bolo rozhodnuté napríklad aj vo veciach sťažovateľa vedených pod sp. zn. IV. ÚS 139/2020, I. ÚS 169/2020, ako aj II. ÚS 448/2020). Na základe uvedeného ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia (bod 2 výroku).

26. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol v celom rozsahu, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa, rozhodovanie o ktorých je viazané na vyslovenie porušenia základného práva alebo slobody (čl. 127 ods. 3 ústavy).

27. Na záver si ústavný súd dovoľí uviesť, že okresný súd je aj v ďalšom priebehu napadnutého konania povinný postupovať a konať plynule za použitia príslušných procesných inštitútov Civilného sporového poriadku. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že ak by okresný súd uvedený postup nedodržel a v budúcnosti by v napadnutom konaní dochádzalo k zbytočným priet'ahom, toto rozhodnutie nebráni sťažovateľovi, riadne zastúpenému právnym zástupcom, obrátiť sa opätovne s ústavnou sťažnosťou na ústavný súd.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. decembra 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu